

ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

(12) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ., ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.,

ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1968 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 532.

ਦਸੰਬਰ 22, 1969।

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I), - ਸੈਕਸ਼ਨ 15(1) (ਬੀ) ਚੌਥਾ - "ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ" - ਦਾ ਮਤਲਬ - ਸੰਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ - ਕੀ ਇੱਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਹਿ-ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ

ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ 'ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ' ਤੇ, ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਿਕ ਹਿੱਸਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਸਮੁੱਚੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਇਤਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਪਾਰਸ 8 ਅਤੇ 9)।

1969 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਸੀ

Lachhman Singh v. Pritam Chand and another, (Mehar Singh, C.J.)

ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 22 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 18 ਮਾਰਚ, 1968, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਏ ਗੁਪਤਾ, ਸਬ-ਜੱਜ II ਕਲਾਸ, ਸਮਰਾਲਾ, ਮਿਤੀ 27 ਮਾਰਚ, ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1967, ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਛੋਟ ਦੇ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। 35129.50

M ਐਲ.ਐਸ. ਈਥੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਡਬਲਯੂ.ਆਈ.ਟੀ.ਆਈ . ਇੱਛਪਾਲ, ਸਿੰਘ। ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੋ ਅਗਨ ਅਥ ਕੇ ਅੱਲ __ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼ੇਕ ਬਹਾਨ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਤੇ ਸੀਥੀ ਕੋ ਆਥਕ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ। __

ਨਿਰਣਾ.

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ. —ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਲਹਿਮਣ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਸਮਰਾਲਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਖਮਾਣੋਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(2) ਖੇਵਟਾਂ ਨੰ: 171 ਅਤੇ 172 ਦੀਆਂ 1960-61 ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ, ਨਕਲਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੰਨਾ 7 ਅਤੇ ਪੰਨਾ 8 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਹਨ। ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 171 ਵਿੱਚ ਆਇਤ 6, 12, 13 ਅਤੇ 16 ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ, ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 172 ਵਿੱਚ ਆਇਤ 13 ਅਤੇ 16 ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ। 1952-53 ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 132/146 ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਇਤਾਕਾਰ 6, 12, 13, ਅਤੇ 16। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਮਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਆਇਤਾਕਾਰ ਨੰਬਰ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ, ਇਹ ਹਰ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) 20 ਅਗਸਤ 1960 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ-ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 1, ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 48 ਕਨਾਲ 2 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ 46 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ, 186 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 8 ਮਰਲੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਇਤਾਕਾਰ ਨੰਬਰ 6, ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰ 16 ਅਤੇ 25 ਅਤੇ ਆਇਤ 13 ਹੈ, ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।, ਕਿੱਲੇ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 19, ਅਤੇ 22 ਤੋਂ 26, ਇਕ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ 1 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 10 ਮਰਲੇ, 7 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 10 ਮਰਲੇ ਵਿੱਚੋਂ 13, ਕਿਲਾ ਨੰ: 20, ਇਕ-ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਲਈ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੇ ਆਇਤ 6 ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਕਿੱਲੇ, ਅਤੇ ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚੋਂ 24 ਕਿੱਲੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ। ਇਸ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੇ ਨਾਲ 1952-53 ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 132/146 ਵਿੱਚ ਹਨ। 1960-61 ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ, ਨਕਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 7 ਅਤੇ P. 8, ਆਇਤਕਾਰ 6 ਖੇਵਟ ਨੰ: 171 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਇਤ ਖੇਵਟ ਨੰ: 172 ਵਿੱਚ ਹੈ।

(4) 2 ਫਰਵਰੀ 1965 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦਰਜ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1, ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ 103 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 8 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੇ 16, ਖੇਵਟਾਂ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 1960-61 ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪੀ. 7 ਅਤੇ ਪੀ. 8। ਉਸ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੇ ਆਇਤ 12, 13 ਅਤੇ 16 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਆਇਤ ਤੋਂ ਖਾਸ ਕਿੱਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰਫਲ 243 ਸੀ। ਕਨਾਲ ਅਤੇ 2 ਮਰਲੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਉਸਨੇ 103 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 8 ਮਰਲੇ ਆਇਤਾਕਾਰ 16, ਕਿੱਲੇ ਨੰ: 6, 7, 8, 13, 14, 15, 27/2 ਵਿਚ ਵੇਚੇ। 16, 17/1, 18, 19, 23', 24 ਅਤੇ 25. 1960-61 ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਵਟਾਂ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਵਿੱਚ ਆਇਤ 16 ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਲ੍ਹਾ ਨੰ: 6, 7, 8, 13, 14, 15 ਅਤੇ

17/2 ਖੇਵਟ ਨੰ: 171 ਦੇ ਖਤੌਨੀ ਨੰ: 251 ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿੱਲਾ ਨੰ: 16, 17/1, 18, 19, 23, 24 ਅਤੇ 25 ਹਨ। ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 172 ਦੇ ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 258 ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਆਇਤਾਕਾਰ 16 ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖੇਵਟ ਨੰ: 171 ਅਤੇ 172 ਤੋਂ ਆਈ। ਖੇਵਟ ਨੰ: 171 ਵਿਚ ਵੀ ਉਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਤ 6, 12, ਅਤੇ 16, ਅਤੇ ਖੇਵਟ ਨੰ. 172 ਆਇਤ 12', 13 ਅਤੇ 16 ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(5) ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਬੀ), ਚੌਥੇ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1913), ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, 'ਤੇ ਉਸੇ ਖੇਵ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ.

(6) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 1952-53 ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਦੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 132/146 ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ 1960 ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਦੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। 61. ਉਹ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਇਤਾਕਾਰ 6, 12, 13 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਆਇਤ 6, ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਇਤ 16 ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਇਤ 16 ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਇਤ 16 ਦੇ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਆਇਤ 13 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਕਿੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਇਤ 13 ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਰ.

(7) ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਵਟਾਂ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਪੀਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਖਾਸ ਸ਼ੇਅਰ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਾਸ ਆਇਤਕਾਰ ਦੇ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਇਤ 16 ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਪੀ. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੀ. ਖੇਵਟਾਂ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਵਟਾਂ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ 1960-61 ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ 12, 13 ਅਤੇ 16 ਆਇਤਾਕਾਰ ਹੈ, ਕਾਪੀਆਂ ਪੀ. 7 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਪੀ. 8. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਖਾਸ ਕਾਲਸ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਖੇਵਟ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੇਅਰ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

(8) 1960-61 ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਦੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 171, ਆਇਤ 6, ਅਤੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 172, ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੋਫੀਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਅਰ ਹੈ, ਕਾਪੀਆਂ ਪੀ. 7 ਅਤੇ ਪੀ. 8 ਦੀ ਕੁੱਲ

ਧਾਰਣਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਹਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸੇ ਹੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਦਾ ਆਇਤ 16 ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਇਤਾਕਾਰ 6 ਅਤੇ 13 ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਿਕ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਇਤ 16 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਖੇਵਟ ਨੰ. 171 ਅਤੇ 172. ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਿੱਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 15(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਚੌਥਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ rVht ਹੈ 'ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ'। ਇੱਥੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ, ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ! ਤਿੰਨਾਂ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਇਮਪੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ? ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ i»

ਕਿ 1952-53 ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਇਤਾਕਾਰ 6,12, 13 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਕਿੱਲੇ ਸਾਰੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 132 ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 146 ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਇਤਕਾਰ ਇੱਕ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 132/146 ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1960-61 ਦੀ ਜਮਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ, ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 171 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੀ. 7 ਅਤੇ ਪੀ. 8 ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ, ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 248 ਅਤੇ 250 ਵਿੱਚ ਆਇਤ 6, ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 249 ਵਿੱਚ ਆਇਤ 12, ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 251 ਵਿੱਚ ਆਇਤ 16 ਦੇ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ, ਅਤੇ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 172 ਵਿੱਚ ਆਇਤ 13 ਦੇ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 252, 253, 254, 258, 263 ਅਤੇ 266 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਕਿੱਲੇ ਸੰਖਿਆ rect16 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 258 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਇਤ 13 ਦੇ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਆਇਤ 16 ਦੇ ਕੁਝ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 172 ਦੇ ਖਤੌਨੀ ਨੰਬਰ 258 ਵਿੱਚ ਹਨ।

(9) ਮੁੱਢ ਬਨਾਮ ਹਿਰਦੇ, ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਖਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ", ਅਤੇ *ਚੰਪਾ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਵਿਸਾਖੀ ਮਾਈ* ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ। (2), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਧੀ, ਜਾਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਅਣਵੰਡੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ "ਸੰਯੁਕਤ ਅਣਵੰਡੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ

ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਸਿਰਫ ਪੂਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।" ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸੰਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਿਕ ਹਿੱਸਾ, ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-

ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੇਸ. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਜਾ। ਇੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਿੱਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੂਰ ਚੇਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਆਇਤ 16 ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, .

(1) 44 ਪੀ.ਆਰ. 1894

(2) 87 ਪੀਆਰ 1894

ਨੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਦਈ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 171 ਅਤੇ 172 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਹੈ। *ਕੁਲਜਸ ਰਾਏ* ਬਨਾਮ *ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ (3)* 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਾਸ ਪਲਾਟ ਵੇਚੇ ਜਾਣ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਸ ਪਲਾਟ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸੰਯੁਕਤ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1870 ਦੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ - ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ *ਕੁਲਜਸ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (3)*, ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਲੇਡੇਨ, ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ *ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ (4)*, ਅਤੇ *ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਨੰਦ ਲਾਈ (5)*, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਡੇਨ ਐਸਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਆਖਰੀ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਜ਼' ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ *ਕੁਲਜਸ ਰਾਏ ਦਾ ਕੇਸ (3)*, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ *ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਸਿੰਘ (4)* ਅਤੇ *ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (5)* ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੂਲ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਵੰਡੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੱਟਾ ਖੇਵਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਲੇਡੇਨ, ਐਸ.ਜੇ. ਦੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਖਾਲੀ, ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੱਟਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਖੇਵਟ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(10) ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਲੇਡੇਨ, SJ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਆਇਤਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ, *ਚੰਪੂ ਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਾਟੂ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

(3) *ਏਆਈਆਰ 1,945 ਲਾਹ. 15*

(4) *(1924) 5 ਲਾਹ. 298.*

(5) *ਏਆਈਆਰ 1947 ਲਾਹ. 184.*

ਮਾਈ ਦਾ ਕੇਸ (2)। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਇਤਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਖਰੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ *ਮਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(11) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਤਿੰਨਾਂ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ

ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 13 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ।

(12) ਦੂਜਾ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ / ਜੇਕਰ ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। . ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਇਤਕਾਰ 6 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਕਿੱਲੇ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ, ਆਇਤ 16 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ. ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ। ਸੰਤ ਰਾਮ-ਨਗੀਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਯਾ ਰਾਮ-ਨਗੀਨਾ ਰਾਮ (6) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦਾ ਵਾਂਗ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਇਤ 16 ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ *ਕਨੂੰਈਆ ਬਨਾਮ ਟ੍ਰਿਥਾ (7)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ

(6) *ILR (1962 1 Pb. 101=AI I.R. 1961 Pb. 52 & (7) AIR, 1935 Lah. 651.*

ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ 1800 ਵਿੱਘੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 6 ਬਿਸਵੇ ਵੇਚੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪਲਾਟ ਜਾਂ ਫੀਲਡ ਜਾਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। 100 ਵਿੱਘੇ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਵਿੱਘੇ ਜਾਂ 100 ਵਿੱਘੇ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣਾ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪਲਾਟ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੈ। *ਕਨੂੰਈਆ ਦਾ ਕੇਸ (7)*, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ *ਚਰਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਸਿੰਘ (8)* ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੋਹਫਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ *ਮੈਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਫੋਟੂ (9)* ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਪਿਛਲੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸਾਂਝੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਲਈ *ਮੈਮ ਰਾਜ ਦਾ ਕੇਸ* ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਉਦਾਹਰਨ ਜੋ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਵਿਰੁਧ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਆਇਤਕਾਰ 6 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਲੈਣ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੂਲ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

Lachhman Singh v. Pritam Chand and another, (Mehar Singh, C.J.)

(13) ਤੀਸਰਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਦਈ > ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਮੂਲ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਰਟ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲੋਂ ਅਸਲ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ, ਕੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇਸਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲੈਣ। ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੰਯੁਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੇ

(8) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪੀ.ਬੀ. 124.

(9) ਏਆਈਆਰ 1933 ਲਾਹ. 763

ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ, ਪਰ "ਸਾਂਝੀ ਸਹਿਮਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ, ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਭਾਗ ਨੂੰ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ, ਕਿੱਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਸਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਦਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਦੀ ਵੰਡ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੀਦਾਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਹਾਲੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (10) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਮੂਲ ਸਹਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਹਿੱਤ - ਆਮ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਟਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜੋ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ. ਇਹ ਨਿਹਾਲੂ ਦੇ ਕੇਸ (10) ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵੰਡ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੱਖ, ਉਹ ਮੂਲ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰ।

(14) ਅਤੇ, ਅਤੇ, ਮੈਂ ਆਖਰਕਾਰ, ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?< ਮੂਲ ਤਿੰਨ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਆਇਤਕਾਰ ਦੇ

ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਆਇਤ 6 ਅਤੇ 13, ਉਹ obviously,
ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ

(10) *ILR 1959 Pb. 162—ASR 1956 Pb. 115.*

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਕਾਰਜ, ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਜੀਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਤਾਕਾਰ 6 ਅਤੇ 13 ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮੂਲ ਸਹਿ-ਸਾਂਝੀਆਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। - ਸ਼ੇਅਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। *ਮਹਲਾ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ* (11) ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ- ਮਹਿਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਖਤੌਨਿਸ ਨੰ: 83 ਅਤੇ 84 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਖੇਤ ਖਰੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਮੁਤਫਰਿਕਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮਹਿਲਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖੱਟਾ ਨੰਬਰ 14 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਖੱਟਾ ਨੰਬਰ 39 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ਿਕ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਇਸ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਤੌਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੀਖਿਆ 419 ਤੋਂ 421, ਪਰ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਖਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ। *ਮੀਰ ਆਲਮ ਖਾਨ* ਬਨਾਮ *ਅਬਦੁਲ ਹਾਮਿਦ ਖਾਨ* (12) ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਖਾਸ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਖਰੀਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਸ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਟੈਗਲ 16 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹਨ।

(15) ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਸਫਦਰ ਏਯੂ* ਬਨਾਮ *ਦੇਸਤ ਮੁਹੰਮਦ* (13), *ਦਖਨੀ ਦੀਨ* ਬਨਾਮ *ਰਹੀਮ-ਉਨ-ਨਿਸਾ* (14), *ਏਯੂ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ* ਬਨਾਮ *ਤਸਾਦੁਕ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ* (15), *ਰਾਮ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਂਡੇ* ਬਨਾਮ *ਦਾਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਾਲ* (16), ਅਤੇ *ਰਾਮਜੀਮਲ* ਬਨਾਮ *ਰਿਆਜ਼-ਉਦ-ਦੀਨ* (17), ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੇਤ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। 'ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇ *ਵਜਬ-ਉਲ-ਅਰਾਜ਼* ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਧਾਰਾ 15(1) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਚੌਥਾ, 1913 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ *ਕਰੁਪਨ* ਬਨਾਮ *ਪੋਟਨਾਰਾਸੁ ਅੰਬਾਲਮ* (18) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ

(11)	1935 PLR 276.
(12)	ਏਆਈਆਰ 1944 ਪੇਜਵਰ 40.
(13)	(1890) 12 ਸਾਰੇ. 426.
(14)	(1894) 16 ਸਾਰੇ. 412.
(15)	(1906) 28 ਸਾਰੇ. 124.
(16)	ਏਆਈਆਰ 1924 ਸਾਰੇ. 305.
(17)	ਏਆਈਆਰ 1935 ਪੀਸੀ 169 (ਸਾਰੇ)।
(18)	ਏਆਈਆਰ 1965 ਮੈਡ. 389.

ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜ.)

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

(16) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ 1913 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15(1) (ਬੀ), ਚੌਥੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਇਤਕਾਰ 1* ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੇਨ ਡੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਵਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਰਹੇ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬਲ ਰਾਜ ਤੂ, ਜੇ.- ਸੇ ਮੈਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ. ਜੇ.

ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 39 ਆਫ 1964

20 ਜਨਵਰੀ 1970 ਈ.

1956 ਦਾ XXX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 14 — ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲਹਿਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ — ਪਰਦੇਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁੜ-ਵਟਾਂਦਰਾ — ਕੀ ਅਨੁਮਤੀ ਹੈ — ਮੁੜ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ — ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ — ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਦੇਸੀ - ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸੰਭਾਲ, - ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਵਾ - ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਦੇਸੀ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਬਿਸ ਏਲੀਅਨਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਕਮੀ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਹਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵੱਖਰਾਪਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।